

ראש חודש נש חודש נש הבנות

עיד אל בנאת*

ראש חודש סבא

בראש חודש טבת (א' טבת), המצויין במהלך החנוכה, נחגג חג הבנות "עיד אל בנאת".
החג מעלה על נס את העוצמה הנשית: הגבורה, החוכמה והאחוזה של נשים לאורך הדורות.

לא הרבה לכירים את החג הזה, תלמדו ואתגרו, אבא תמיד חלוב אנו אמא וזיין אצלמה נלית.
בדף הזה נרצה להכיר קצת יותר את החג ואתגרו ונראה כמה הצלחות והאיר את הנשים -
הגיבורות, האלימות והלימוד לחיות בקרבנו.

קצת על החג:

מקור החג בספר עזרא, היום בו שבו לשאת נשים מבנות ישראל, ובמגילת אסתר, היום שבו הובאה **אסתר** בפני המלך אחשוורוש והומלכה תחת ושתי. ביום זה מציינים את גבורתן וחוכמתן של שתי גיבורות נוספות: **יהודית**, שכבשה ביופייה את הולפונרוס שר הצבא, ערפה את ראשו והצילה בזכות מעשיה את אנשי יהודה, ו**חנה בת מתתיהו**, שעוררה את אחיה החשמונאים להתחיל את המרד ביוונים.

את 'אסתר המלכה' רבנו לכירים אבא יהודית ומה כן אתגרו נלכמו לסיפורי ההיסטוריה.
בואו נעלה את לקוא - נכיר ונקרא על גדולתן ועוצ רוחן

יהודית

חנה בת מתתיהו

אסתר המלכה

מי ימלל גבורות ישראל

אותן מי ימנה?

הן בכל דור יקום הגבור
גואל העם
שמע!
בימים ההם בזמן הזה
סכפי מושיע ופודה,
ובימינו כל עם ישראל
יתאחד, יקום ויגאל

יִדְעֵנוּ שְׁזֶה יָבוֹא. הֵרִי סִפְרֹת לִי. הֶרְאִית לִי בְּפוּחוֹת שְׁלֹא הָיוּ לָךְ.
שְׂאֵדַע.

הַתְּנוּדָת לָךְ, הַחֲזֻקָת בְּסֻשְׁפָּטִים הַשְּׁלֵמִים. סִרְבַּת לְהִתְעַיֵף.

דורות של לביאות אֶנְחָנוּ.

מְתַאַסְצוֹת לְכָאֵב רַק בְּסִתֵּר, עַד שְׁלֹא נוֹכֵל.

בַּת שֶׁבַע לִנִּי כִּי

“גבורה אחת היא בכל הדורות. לא פסקה ולא תיפסק. היא הפועמת בקרבנו מן המכבים עד היום.

דור דור וגבוריו, דור ומכביו. בדורנו - אנו המכבים.”

למך טקסט לקראו ביחידות האולמות היהודיות בתנוכה בעת לאחלת העולם השניה
באז נכיר את האולמות האמיצות שז ימינו אנו, לאחלת חרבות ברז

לטקסט המלא

“הגבורה האמיתית מתגלה גם בחולין של יום יום”

למך דבריו שז יצחק לדה, לייסד הפזל”ח
הצדלנות זצ”ן וזהכיר את כל הזיבורות שז לעלי הגבורה היומיומיי סביבנו

לטקסט המלא

גיבורות הברזל

הגיבורות החדשות

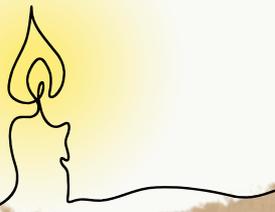

מעשה גבורה שלך לאחונה

ניתן זהסכא בלמראה
וזהכיר בלמעלה הגבורה היומיומיי שז
למולאזי זולר בקוז - זאת גבורה!

מי הגיבורה שלך?

ניתן זהסכא סביב
וזזהות את הזיבורות סביבנו
למולאזי זלט זולר זה להיא זיבורה!

הדלקת נר שביעי לגבורה נשית

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל) חֲנוּכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזְמַן הַזֶּה:

בדורנו - אנו המכבים

**טקסט שנקרא במסיבת חנוכה ביחידות החטיבה היהודית הלוחמת
במלחמת העולם השנייה**

מאז הרימו המכבים את חרב ההגנה הישראלית, לפני אלפיים ושלוש מאות שנה, להגן על מולדת, חרות ודרך החיים של ישראל - לא פסקה ההתגוננות הנאדרת בגבורה של העם. בפנים שונים נתגלתה הגבורה הישראלית. בשבת העם על אדמתו והאוייב בא לביתו בחרב ובחנית ידענו לשאת חרב מול חרב וחנית מול חנית ומאות רבות נשברו חניתות האויב בחניתותינו. ובגבור האימפריה הרומית הכבירה על חרב ישראל, גברה רוח ישראל הלא נכנעת ובה התנפצה האימפריה האדירה. בהאלץ העם לעזוב מולדתו, ידע לשאת את המולדת עמו, בלב כל אחד מישראל, וכל יחיד היה מגן לה בגופו ובנפשו עד שובנו עמה ואליה, כיום הזה. באותה הגבורה שידענו לשאת חרב וחנית, באותה הגבורה שידענו לעבור מדורות אש למען הציל את רוח ישראל, מולדתנו הרוחנית, באותה הגבורה ידענו לאחוז מחדש באת ובמחרשה ולהשיב חיים למולדת חרבה. ואנו דור ראשון לגאולה, יודעים ונדע, לאחוז בחרב אשר חרב האויב תתנפץ בה. מעטים נגד רבים היו הם, המכבים, מעטים נגד רבים עמדו אבותינו בכל הדורות בהגנת ישראל ויכולנו. ונאפדים בגבורה נצחית זו של עם שואף חירות, קשה עורף ובלתי נכנע, נדע לעמוד גם עתה מעטים נגד רבים ועלה נעלה ויכול נוכל. גבורה אחת היא בכל הדורות. לא פסקה ולא תיפסק. היא הפועמת בקרבנו מן המכבים עד היום. דור דור וגיבוריו, דור ומכביו. בדורנו - אנו המכבים.

חזרה

שבילי הגבורה יצחק שדה, מייסד הפלמ"ח

הגבורה אינה פסגה. היא דרך העפלה, דרך שאין בה קפיצות. גם בה, ככל דרך, יש הסתעפויות. עיתים ההסתעפות מוליכה למטה. דרך הגבורה הצרופה היא זו המוליכה כל הזמן בכיוון אחד - אל ראש ההר.

[...] הגבורה האמיתית מתגלה גם בחולין של יום יום. אנו רגילים לייחס את מושג הגבורה לצבאיות מסיבה מובנת: מהלוחם נדרשת הסכמה למפרע להקרבה מקסימלית, לקורבן חיים. אך אין זו הדרך היחידה. אפשר זו דרך המלך של הגבורה. אולם למעלה מוליכים אלפי שבילים.

חזרה

